

MELLANGÅRDS-JOHAN, CARLANDERS-AXEL OCH EN RIKTIG RÖVARHISTORIA!

Utgivningen av min bok närmar sig. I tanken kom några fler personer fladdrande förbi som lite smått originella. Den yngre generationen som inte ännu talade rent kallade honom för "Mils(k)mulske", egentligen skulle det vara mellangårdsmorbror, på grund av släktskapsförhållande i vår granngård. Hans rätta namn var Johan Larsson. Han föddes 1832 och dog 94 år gammal 1926.

Jag minns honom väl. Det var en liten låghalt gubbe på gamla dar. Han kom över till morfar som inte kunde gå så långt med sina två käppar. "Jag tar ett kort långt å ett steg", skojade Johan. "Det skulle vara ett svickhål (litet lufthål) i knäet så det gick å smörja", tyckte han

när han var på gott humör i raljerartagen. De båda gubbarna kunde sitta i timmar och dra sina historier.

Många handlade om forkörningen, kan man förstå. Det var en extra förtjänst för småbönderna. Eftersom foran hämtades och byttes i Västerås och Falun och omlastningar på orterna däremellan, så var man också beroende av gästgivargårdarna för övernattnig.

En historia som gick på allas läppar i den äldre generationen om Mellangårds-Johan låter som följer: På Johans tid fanns det som nu gäng som försökte med våld förskaffa sig andras ägodelar. Johan, som var medveten om att han var liten och vekt byggd, kom körande stående på sin fullastade skrinna. Skogen stod tät efter vägen i skymningen när ett gäng busar kom rusande ur ett bakhåll för att stoppa hästen och råna lasten. "Akta er, era dj-ar så jag inte reser mej!", skrek Johan med all kraft samtidigt som han ryckte till i tömmarna. Hästen förstod att det gällde att springa så mycket tygen höll. Gänget ramlade åt alla håll och Johan kom helskinnad undan med lasten i behåll. Gänget måste ha tyckt att Johan skull bli en väldig karl om han reste på sej!

För att fördriva tiden gjorde Johan korgar av envidjor, flätade in sisalgarn så dom blev täta. Användbara i många sammanhang. Än i dag lär finnas enstaka exemplar kvar. Borde finnas på hembygdsgården i Fläckebo.

Axel Emanuel Carlsson i Carl-Anders i Holmbo. Han var av en annan sort, men minnesvärd. Han föddes på gården som han senare blev ägare av 1868. Dog 15:e december 1937. Jag minns det bra för att jag i de dagarna